Ч. 135. Субота 1 липня (18 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. съвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злеженем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостьах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буковиньского сойму. — Голоси праси про посланництво бар. Ґавча.

Нововибраний буковиньский сойм закінчив передвчера свою першу сесию, яка тревала три дни: від 26—28 с. м.

В часі нарад сеї коротенької сесиї наступило передовсім уконституоване курий, вибори до краєвого виділу і вибори до комісий.

Національні куриї уконституували ся так: I. Курия (румуньска і духовна велика посілість 8 членів); голова радник консисториї Бежан, заступник бар. Горумузакі, секретар проф. др. Тарнавский. II. Курия (польска 8 членів): голова др. Стефанович, заступник др. Скібіневский, секретар др. Квятковский. III. Курия (румуньска) 16 членів; голова Ончул, заступник Ісопескул Ґрекул, секретар Кісанович. IV. курия (руска) 16 членів; голова Ом. Попович, заступник Малик, секретар Іваницкий. V. Курия (німецка) 8 членів; голова Скедль, заступник Кешман, секретар Ляндвер. VI. курия (жидівска) 7 членів; голова Штравхер, заступник Кац, секретар Фокшанер.

До краєвого виділу вибрані: від румуньскої і духовної великої посілости Фльондор (заступник Бежан), від польскої куриї Стефанович (заступник Квятковский), від румуньскої куриї Ончул (заступник Кісанович) і Цуркан (заступник Васільковский), від рускої куриї Пігуляк (заступник др. Теодор Галіп) і Омелян Попович (заступник Галіп), від жидівскої куриї Вендер (заступник Штравхер).

Далі вибрано комісиї адміністрацийну і фінансову, кожду з 9 членів. Головою адміністрацийної комісиї вибрано Ончула, головою фінансової — М. Василька.

Дальші два дни нарад заняли ріжні краєві справи: інтерпеляциї, наглі внесеня, правительственні предложеня і т. п. Між ин. ухвалено правительственне предложене в справі заряджень з приводу вигаснення права пропінациї на Буковині.

Послїдний день сесиї був рівночасно днем великої бучі, яка вибухла між румуньскими послами підчас дебати над наглим внесенем в справі уділеня 50.000 кор. кредиту для підпираня промислу і ремесла. Румуньскуй посол Бонхес з партиї „Апарареа“ накинув ся в своїй промові на румуньских демократів, закидаючи їм мальверзациї в касах Райфайзена. Посли Лупу і Ончул почали єму перервати і так повстала перепалка, в якій зразу літали такі „делікатні“ слова, як „злодій“, „фальшівник векслів“ і т. п., а вкінци прийшло до бійки, в якій партия Ончула побила до крови уч. пос. Кісановича.

Сею бучею закінчила ся тридневна сесия нововибраного буковиньского сойму.

Християньско суспільний „Reichspost“ так висловлює ся про посланництво бар. Ґавча:

„Барон Ґавч принятий на послуханю в суботу у Цісаря, котрого задача була неперечно предметом розмови на недільнім послуханю бар. Бінерта у Цісаря, буде намагав ся утворити коаліцию сторонництв в парляменті, котра запоручила би певну більшість правительственну на основі тісної участи в правительстві і можливім розділї міністерских тек поміж парляментаристів. З свого становища християньскі суспільники не мають нічого против того змаганя. Нехай роблять пробу в цїли зложеня правительственної більшости і прикрасять собі сю утїху міністерскими портфелями. Але нехай лишать на боці в тих змаганях христ.-суспільників. Сего вимагає однодушний настрій християньско-суспільних виборців. Вільнодумство, котре перед виборами так розпустило було рот, має тепер нагоду подібно як і социялдемократия, котрій помогло до побіди в столици, показати, як думає уладити справи. Вправдї не віримо у вигляди починів бар. Ґавча, але будемо їм безпристрастно приглядати ся. Може цїлий вислїд сих починів достарчить конечного доказу, що метода предметового, понад сторонництвами поставленого кабінету урядничого, як се переводив бар. Бінерт, покаже ся одиноко можливою“.

Істория одної комуни.

(З росийского — І. Н. Потапенка).

З Федею Будкевичом ми жили від давна в приязни, годі навіть сказати, відколи тревала наша приязнь. Ми уродили ся в однім і тім самім місті, отже познакомили ся мабуть в тім ще віці, з котрого не лишають ся тревалі спомини. Пізнїйше ми ходили разом до шкіл і вкінци знайшли ся на університетскій лаві.

Він називав мене Сашою, а я звав єго Федею. Прибувши до великого, незнаного нам міста, ми держали ся очевидно разом, чуючи інстинктово, що в двійку лекше бороти ся о буте.... А мали ми перед собою неабияку боротьбу. Мої родичі не жили вже, в школі за добрі поступи в науках я користав з державної стипендиї, але вступивши на самостійний житєвий шлях, я остав ся без всякої помочи і засобів. Найлїпше буде, коли скажу, що до університетского міста я прибув з чотирма рублями в кишени і цїла моя будучність опирала ся на тих чотирох затовщених папірках.

Батько Феді жив вправдї, але саме в тім часї постигло єго якесь нещастє, про котре я не міг довідати ся нічого означеного.

Сповняв він обовязки адміністратора в шпитали, що находив ся в нашім місті і мабуть мусів допустити ся якихсь надужить, про які Федя мовчав уперто. Стидав ся певно за батька. Не діставав нічого з дому і був полишений власному промислови.

Ми замешкали в малій комнатцї, де віяло зі всїх кутів, а стіни були вкриті вогкостию. В додатку наше мешкане було майже темне. А хотяй мешкальний чинш був невисокий, виносив ледви сім рублїв на місяць, все таки ми не виплачували нїколи в означенім речинци і звідси повставали безнастанні переговори з нашою господинею.

Переговори ті розпочинали ся в тонї просьби, але кінчили ся звичайно бурливо. Наша господиня була так само незаможна як і ми, отже не дивниця, що хотїла позбути ся таких льокаторів.

Як ми живили ся? На се питане відповісти годї. Коли тепер згадуєть ся про минувшину, зі становища властителя приличного мешканя і щодень споживаного снїданя та обіду, то весь тодїшний період житя видаєть ся казкою, сном, привидом уяви. Годї собі уявити, щоби двох молодих людий, здорових і очевидно з вовчими апетитами, могло істнувати, споживаючи на добу лиш пару ковбасок по пять копійок, званих сервулятками, а зладжених Господь знає з чого і приправлених страшною скількостию перцю, не позволяючи зміркувати властивого смаку сїканини. До того пило ся богато тонкого чаю, вливаного до жолудка тому, щоби він не втратив властивої форми.

Тим способом ми жили цїлі місяцї, але нїколи не втратили віри в лїпшу будучність. Їли 5-копійкову ковбасу дуже осторожно, ділили єї на частинки, щоби вистарчила нам на довше, і потїшали ся гадкою, що вкінци настане час, коли будемо їсти сочисті бефштики. Спали на дошках, покритих подертими коцами, причім віяло на нас зі всїх боків, а вогкість капала на нас зі стелї.

Однак ми були певні, що добємо ся колись теплих комнат і мягкої постелї. І справдї маємо тепер одно і друге. Нема за сьмілих мрій, котрих здійстненя не можна би діждати ся, коли на дорозї до мети не скрутить ся карк, не подасть ся в бою о істноване і не згине ся. Ми обоє з Федею добили ся до мети, але богато, о, дуже богато, показало ся занадто слабими та за делікатними до тяжкого бориканя з долею і они не дійшли до цїли.

Я не згадав ще ані слївцем про те, як і в що ми одівали ся. До університетского міста ми прийшли в старих, знищених ґімназияльних мундурках і в нелїпших плащах, підшитих вітром. В такій одежи ставили ся ми до університету, щоби внести просьби о принятє і зачислене нас до студентів.

Ми бачили богато наших нових товаришів, одїтих в найріжнороднїйшу одіж. Тодї студенти ще не носили мундурів, а кождий приодівав своє тїло після вподоби і змоги. Отже були елеґантні молодці, одїті в коротенькі, старанно викінчені оксамітні марнарки, в широкі,

Таким способом бар. Ґавч опинив ся перед трудною задачею, котра вимагає не тілько незвичайної дипльоматичної зручности, яку треба признати бар. Ґавчови, але справдешної штуки, погодити огонь з водою.

Наколи справдить ся вість, що бар. Ґавч має намір утворити парляментарний кабінет, в котрім були би заступлені горожаньскі сторонництва, то можна тілько бажати як найлїпшого успіху, бо успіх в тім напрямі означав би порозумінє і примиренє між Чехами і Німцями. Колиб бар. Ґавчови повело ся на підвалинах підготовлених уже великим знавцем німецко-ческих відносин кн. Туном дійти до якогось вислїду, то сталоб можливим утворенє великої робочої більшости.

Однак „N. fr. Presse“ очивидно не великі покладає надії на посланництво бар. Ґавча, коли пише: „Вже перед своїм уступленем хотів бар. Ґавч утворити парляментарне міністерство коаліцийне, однак се розбило ся о пересадні домаганя Чехів і довело до его відставки. Тепер вступає бар. Ґавч знов на сю трудну дорогу серед обставин зовсїм не лекших як тоді, коли німецкі сторонництва досьвідами коаліциї за бар. Бека не були ще так застрашені, як тепер, і коли ще перепони не були такі, як німецка обструкция в ческім соймі.

Новинки.

Львів, 30 червня 1911.

— **Ректором** львівскої політехніки вибрано на р. 1911—12 проф. теориї машин Тадея Фідлера, а деканом водотехнічного виділу вибрано на ново проф. Макс. Матакевича.

— **З Університету.** Деканом лїкарского виділу львівского університета вибрано проф. дра Людв. Ридиґера.

— **Виграв на л ос 50.000 К** Станислав Шальфі, начальник станциї в Ходачкові великім Був се льос XXVIII державної льотериї і мав число 101 900.

— **Огонь.** Дня 27 с. м. повстав в Самборі від удару грому огонь, який знищив 10 господарских загород. Дальше розширенє пожежі здержала місцева пожарна сторожа. Від удару грому згинула одна корова. Шкода велика; майже все було обезпечене.

— **Подорожінє тютюну.** Нинї скарбові власти переведуть в трафіках цілої Австриї інвентаризацию запасів. Від тих запасів будуть мусїли трафіканти доплатити сейчас підвисшену ціну тютюнових виробів з відчисленем, розуміє ся, висшої провізиї.

— **Дрібні вісти.** „В сьвіт за очи“ пішов перед кількома днями 17-лїтний син сторожа Мариян Колодій. Був одягнений в мундур ґімназияста. — Ів. Городецкому, робітникови утїкла жінка з коханком. — Угорский сойм ухвалив закон, забороняючий нічну працю жінок. — Краківску ґазету N. Reform-у наміряє продати еї дотеперішний властитель, др Добошиньский. Репрезентанти крак. міщаньских кругів дають за ґазету 200.000. — В Прусах пов Рудки постріляв ткач Каса свою жінку і еї любовника зза угла хати коли оли виходили з хати над раном. Каса цілу ніч чатував за углом. Єго арештувано. — Вістник войскових розпоряджень оголошує цісарске розпорядженє в справі введеня лїпшого, без отруб войскового хлїба, в щоденній мірі 700 ґрамів. — Социялїсти відбули в Будапешті 7 віч против підвисшеня цін тютюну. Ухвалено однозвучну резолюцию з протестом і візванем, щоби бодай по части спинити ся від куреня тютюну, як довго розпорядженє не буде відкликане.

— **Мистецкі вироби з міди.** В київскім артистичнім маґазині продають особливі вироби одного майстра з села Сунки (в Київщині). Вироби ті — рами та ин. з міди і иншого металю, з вибитими квітками і візерунками в україньскім стилю. Узори для тих окрас дає „Київске кустарне общество“. Металеві рами в україньским вибитим мереженом виставляв на останній виставці тогож товариства Опанас Сластіон; ті его артистичні твори стали до якої міри зразком для артистичного тов., що загадує роботу своїм майстрам, здебільшого даючи їм свої зразки а потім продає їх вироби в своїм маґазині.

— **Курс з австрийского законодавства** буде у Львові в часї від 10 серпня до 6 вересня с. р. Виклади будуть відбувати ся щоденно з виїмком неділь і сьвят від год. 7·30 до 9·30 і від 10—12 перед полуднем. Крім сего будуть на случай потреби заведені практичні вправи, на що призначено 6 пополуднів по дві години. Число учеників обмежене до трицяти. Першеньство принятя на курс мають ті учителї державних промислових наукових заведень, котрі вже тепер уділяють науки входячої в обсяг обовязуючих законів і приписів або до уділяня сеї науки усмотрені. В другім ряді будуть увзглядненї учителї тих предметів краєвих професийних шкіл. Кождий покликаний на курс учитель державного наукового заведеня, о скілько не мешкає у Львові, одержить зворот коштів подорожи зелїзницею (II. кляса поспішного поїзду з увзглядненем зелїзничої леґітимациї) від місця служби до Львова і з поворотом та квоту 8 кор. денно за кождий день подорожи і побуту у Львові. Инші видатки, як на перевіз клунків, фякри та на евентуальні прогульки не будуть звернені участникам. Участники курсу з круга краєвих професийних шкіл одержують як запомогу 40 К. Проґрама курсу обнимає: 1) Основи законодавства і адміністрациї 3 год. 2) шкільне законодавство 2 год. 3) судове законодавство 8 год. 4) податкове та цлове законодавство 10 год. 5) наука про обезпеченє 8 год. 6) промисловий закон 20 год. 7) попиранє промислу 3 год. 8) елементарні основи науки про суспільну господарку. 9) войскове законодавство 3 год. 10) санїтарні приписи 2 год., разом 18 днїв викладів по 4 год. денно с. є. 72 год.

— **Музичні композициї М. Лисенка** на ювилей кубаньских козаків. Як звістно, сего лїта буде в Катеринодарі велике столїтнє сьвято кубаньских козаків. Войсковий уряд готовить ся до сего сьвята, що відбуде ся на поли, з торжественними переходами кінного войска, отже виникла потреба й гарної войскової музики. Бажаючи, щоби ся музика була україньска, впорядчики музичної части сего сьвята просили М. Лисенка прислати свої відповідні композициї. М. Лисенко прислав свої марші „Запорожский“ і „Обозний“.

— **Перше засїданє комісиї для реформи адміністрациї.** Дня 28 с. м. зібрала ся комісия для реформи адміністрациї на перше засїданє. Утворенє сеї комісиї заповів був бар. Бінерт в парляменті ще 11 марта 1910 р. і зараз після сего почали ся приготовляючі роботи. Роботи сї покінчено доперва перед кількома тижнями. Зразком до утвореня комісиї послужили такі комісиї в Анґлії. 25 мая с. р. появило ся цісарске відручнє письмо до бар. Бінерта, яким покликано комісию до житя і заразом зазначено основи еї дїяльности. Комісия складає ся з 23 членів. На предсїдателя комісиї покликав цісар президента сенату адміністрацийної судової палати бар. Шварценава, на заступника тайного радника ґрафа Паче. Комісия має підготовити всї питаня, що стоять в звязи з реформою адміністрациї. Найважнїйшим предметом нарад комісиї є орґанїзация адміністрацийних властий, прискоренє полагоджуваня справ, веденє адміністрациї і головно важні питаня що до автономної адміністрациї фінансів. Торжественна інавґурация нарад комісиї відбула ся о 11 год. рано. Присутний був бар. Бінерт з усїми міністрами і управителями міністерства торговлї і зелїзниць, президент державного

ясно-попеласті штани, в снїжно-білих ковнїрцях, в ярких кольорових краватах, з паличками та в повстяних капелюхах, а навіть в цилїндрах; були бідаки в подертих, викривлених чоботах, в коротеньких і вузких штанцях, в некрохмалених сорочках, білих і кольорових, в затовщених сурдутах; були також такі, що приходили на виклади без сурдутів, в плащах, надїтих на сорочки; показували ся також студенти одїті в червоні сорочки, випущені на штани та оперізані ременем, деякі знов носили робітничі блюзи а один навіть приходив в хлопскім кафтані. Та ріжнородність ноші видавала ся нам навіть зовсїм природною.

Коли ми показали ся в наших синих мундурах з білими ґузиками, здавало ся, що разом з нами війшов до того середовища новий сьвіт. Сині мундури з білими металевими ґузиками були атрибутами того ненависного осьмилїтного періоду кутя, причіпок, несправедливости, педантериї, оглупляючого сидженя на лаві по вісїм годин денно, кози, двійок — періоду немилого, по котрім всї спішили сюди нетерпеливо до тої вільної сьвятинї науки.

Тому товариші докучали нам і споглядали на нас зпід лоба, так що вернувши до мешканя, ми прокляли білі металеві ґузики і з небувалим запалом взяли ся їх відпорювати при помочи сцизорика.

Але то не було ще остаточним полагодненем справи одіня. Ми не мали иншої одежі, а до того не мали також гроший, щоби справити собі нове убранє. Ситуацию уратувала незвичайна помисловість Федї Будкевича, завдяки котрій я і пізнїйше видобув ся нераз з клопотів.

— Треба буде переробити нашу одїж — відозвав ся рішучим голосом.

— Як то переробити? Таж кравцеви треба заплатити! — сказав я.

— Кравцеви? Хто би марнував на кравця гроші? Не треба нам ніякого кравця. Самі переробимо убраня.

— Алеж я нїколи в житю не мав ігли в руках!

— То будеш тепер мати. І я не займав ся нїколи кравецким ремеслом.

— Отже як будемо шити?

— Пригадай собі з комедиї Фонвізіна того кравця, що покликував ся на першого кравця в сьвіті. — Будемо шити так само, як той предок кравців. На стілько бодай придасть ся нам поки-що наука історії росийскої лїтератури.

— Нїчого не розумію.

— Зрозумієш. Уяви собі, що іглу і ножиці винайдено перед хвилею і що ти, яко перший кравець, бідкаєш ся над тим, якби тут викроїти з материялу щось здалого до окритя тїла. Вкінци придумаєш чейже щось. Отже слухай: тепер, доки наші мундури цїлі, підемо до крамниці і накупимо кравецких приладів...

— Яких знов приладів?

— Два наперстки, чотири голки — на випадок, якби кому голка зломила ся — ниток, ґузиків і шнурів.

— А нащо шнури?

Скажу тобі пізнїйше. Не тратьмо тепер часу. Завтра недїля, отже маємо час до роботи, а в понедїлок буде богослуженє і розпічнуть ся виклади, на котрі мусимо піти.

Ми удали ся до недалекого склепу і накупили там всього, чого було треба Федї. Вибрав величезні ґузики, чорні як смола, хотячи очевидячки, щоби робили контраст з білими мундуровими, потім закупив тринайцять аршинів грубого, чорного шнура. Взагалї всї наші орудки коштували около рубля, що в кождім разї робило поважну рубрику в нашім скромнім буджеті.

— Тепер треба закупити тілько ковбаси, щоби вистало нам і на завтра, бо як вже попоремо нашу одїж, не будемо могли вийти на улицю...

Полагодивши ту орудку, ми вернули до дому.

Не буду описувати того, як ми спороли наші мундури, як потім прикроювали позиченими від господині ножицями, та як що якийсь час примірювали мундури, скроєні иншим фасоном.

(Дальше буде).

трибуналу Унґер, а в заступстві президента найвисшої обрахункової палати бар. Ґавча, віцепрезидент Гавеншільд. Члени комісії з виїмкою Ромберґа явили ся в комплеті. Промовляв насамперед бар. Бінерт, котрий повитав комісию при розпочатку діяльности. Відповідав предсїдатель комісиї бар. Шварценав. Комісия реформи адміністрациї вибрала комісию з сїмох членів в цїли ухваленя реґуляміну. До сеї комісиї з Поляків вибрано дра Пілята.

— Інститут ім. Митрополита ґр. Андрея Шептицкого в Тернополи розписує отсим конкурс на приняте учеників середних і народних шкіл на рік 1911/12. Місячна оплата виносить 50 К. До поданя треба долучити: 1) Сьвідоцтво з послїдного шкільного півроку, 2) заяву, в якій отець зобовязує ся платити умовлену суму за сина кождого місяця з гори. Поданя треба вносити найдальше до 15 липня 1911 р. на руки Заряду Інститута в Тернополи улиця Сокола 19.

Телеґрами.

Відень 30 червня. Цїсар відобрав вчера присягу від нового президента міністрів бар. Ґавча, а відтак приймив его на довшій авдиенциї. — Також новий намістник Долїшної Австриї бар. Бінерт зложив вчера присягу, а відтак був на послуханю у Цїсаря.

Петербург 30 червня. Вчера прибув до Петербурга окремий посол чорногорского короля, котрого приймив заступник міністра справ заграничних Нератов.

Париж 30 червня. Нинї представить ся палатї послів новий француский кабінет під проводом Кейлео.

Петербург 30 червня. Вчера спущено на воду перший російский дріднавт „Севастополь“.

Константинополь 30 червня. В часї вчерашного принятя міністрів заявив султан, що як надіє ся, від тепер не поляє ся вже кров в Альбанії.

Надіслане.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гравки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

— **Домашна кухня.** (**Як варити і печи?**) **Зладила Леонтина Лучаківська. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківського. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.**

— **Рускі** диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, **5·52**, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), **9·41**, **11·44**§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·25**.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.